

[Leonhard Hansen.]

skaffe Arbejde til saa mange som vel muligt.

Med Hensyn til Spørgsnaalet om en 40 Timers Arbejdsuge sagde det ærede Medlem, at den enkelte Arbejdsgiver jo selv kan nedsætte Arbejdstiden. Men den højtærede Socialminister forklarede før, og jeg var for Resten ogsaa inde paa det i min Indledningstale, at Arbejdsgiverne gør det bare ikke. Den gennemsnitlige Arbejdstid her i Danmark er godt 47 Timer om Ugen. Det vil altsaa sige, Arbejdsgiverne er ikke til at formaa til at fordele det Arbejde, som er for Haanden.

Paa samme Maade nævntes der Eks-empler paa, at man i Frnakrig var nede paa en Arbejdsuge paa gennemsnitlig 43,4 Timer. Man ser altsaa, at der er mere Forstaaelse af Spørgsmaalet dér, at man dér sørger for at faa fordelt det forhaandenværende Arbejde paa en mere passende Maade end her i Danmark. Vore Henvendelser til Arbejdsgiverforeningen og Arbejdsgiverne i saa Henseende har været ganske frugtesløse. Der maa altsaa en Lovbestemmelse til, og Lovgivningsmagten maa altsaa i dette Tilfælde tage sig af Spørgsmaalet.

For øvrigt synes det ærede Medlem at glemme, at det Lovforslag, der er Tale om her, omhandler kun de Virksomheder, som faar Tilskud i Henhold til Loven om Merbeskæftigelse.

Det ærede Medlem gik stærkt imod, at man ikke maatte forcere Arbejdet, at man foranledigede, at Maskinerne blev sat i Ro, og at den menneskelige Arbejdskraft blev benyttet i videst mulig Udstrækning. Den ærede Ordfører for Retsstatspartiet var inde paa at ironisere over de samme Forhold og talte noget om, at Maskinerne burde være Menneskenes Tjenere. Det er alt sammen rigtigt; men der er bare det at sige til det, at Maskinerne ikke er Menneskenes Tjenere. De er desværre blevet Privatkapitalismens Tjenere, og Fordelene ved alle disse tekniske Foranstaltninger, Fordelene ved, at Maskinerne har faaet en saadan Fremgang, som de har faaet, er ikke kommet Arbejderne til gode. Det er Arbejdsgiverne i Almindelighed, der har høstet Fordelene ved, at alle disse Maskiner er blevet sat i Gang.

Tro nu endelig ikke, at jeg for mit Vedkommende hører til dem, der vil være med til at standse Udviklingen i denne Henseende. Det vilde være sindssvagt. Hvis Forholdene var normale, maatte den tekniske Udvikling ogsaa blive saa stor og saa god, som der overhovedet kunde være

Tale om. Men her er der Tale om en Nødsituation, som Landet — det meste af Verden for øvrigt — er inde i. Det er Nødforanstaltninger, der skal til; det er Nødforanstaltninger, der her fra Regeringens Side stilles Lovforslag om at iværksætte. I saadanne Tilfælde maa alt det tages i Betragtning, som kan tages i Betragtning, og her er det Spørgsmaalet, om det ikke vil være klogt at lade Maskinerne staa stille en Tid og sætte alle Hænder i Virksomhed.

Jeg tænker her f. Eks. paa, hvad det vilde betyde, hvis man ved Losning af Skibe o. lign. Arbejder i Stedet for at benytte alle disse Kraner, som efterhaanden anvendes rundt omkring, vilde benytte menneskelig Arbejdskraft. Det vilde betyde, at der vilde kunne sættes overordentlig mange Arbejdere i Arbejde. Det er altsaa kun for Tilfældet, det er kun i en Nødssituation, at jeg for mit Vedkommende tænker mig Muligheden af, at man benytter sig af det Middel at lade Maskinerne staa stille.

Rationaliseringen, denne udvidede Teknik, har naturligvis en Fejl, idet nemlig Arbejdstiden ikke har fulgt med; Arbejdstiden er blevet staaende ved de 8 Timer. Men Teknikken er forøget, og Resultatet af dette burde have været, at Arbejdstiden blev sat yderligere ned.

Den ærede Ordfører for de Konservative, det ærede Medlem Hr. Bouet, drog en Sammenligning mellem Forslaget om 40 Timers Ugen og det Lønnedsættelseskrav, som kom fra Arbejdsgiverne, forinden de udsendte deres Lockout-Trusel, og det ærede Medlem talte om, hvor meget disse 20 pCt., som Arbejdsgiverne havde forlangt, vilde have betydet i Forhold til det, at Arbejdstiden nu foreslaas nedsat til 40 Timer om Ugen. De to Ting har imidlertid intet med hinanden at gøre. Her er kun Tale om et Forslag, hvor man nedsætter Arbejdstiden til 40 Timer om Ugen, hvor der ydes Tilskud fra Staten, altsaa igen Tilfælde, hvor det drejer sig om faktisk Nødhjælpsarbejde.

Det ærede Medlem Hr. Bouet talte noget om det, vi har hørt saa tidt, om Tilpasning og alt det, der i Virkeligheden kun drejer sig om Lønnedsættelser, det, som det ærede Medlem Hr. Bouet kaldte et operativt Indsnit, altsaa Lønnedskæring. Saa vidt mig bekendt, er det ærede Medlem Formand for en Fagforening; det er en hel anden Form end den, vi andre kender, vi holder ikke saa stærkt paa dette operative Indsnit som en Nødvendighed for at faa det hele til at rende rundt.

Det ærede Medlem Hr. Bouet omtalte,